

NADBISKUPIJA ĐAKOVAČKO-OSJEČKA

**Župa BDM Kraljice mučenika
VUKOVAR & filijala BOGDANOVCI**

**Vlahe Bukovca 46, 32000 Vukovar
telefon: 032/297 - 949**

e-mail: zupa.kraljice.mucenika.vu@gmail.com

Internet stranica: kraljica-mucenika.djos.hr

⇒ ***Sve upisane misne nakane (u Vukovaru ili Bogdanovcima) služe se prema navedenom rasporedu:***

N 26. 04. III. USKRSNA	<i>. Za puk /Vukovar/</i>
NEDJELJA	
	<i>++ iz obitelji Stojanović, Katić i Brajko /Bogdanovci/</i>
P 27. 04. Bl. Ozana Koterska	<i>+ Katica Šat /Bogdanovci/</i>
U 28. 04. Sv. Petar Chanel	<i>+ Damir Šper i ++ iz obitelji Šper i Adamec</i>
S 29. 04. Sv. Katarina Sienska	<i>++ Zlatko Wilhelm</i>
Č 30. 04. Sv. Pio V.	<i>+ Ana Kovač i svi ++ iz obitelji Kovač</i>
P 01. 05. Sv. Josip Radnik	<i>+ Stjepan Balaž</i>
S 02. 05. Sv. Atanazije	<i>++ iz obitelji Feger</i>
N 03. 05. IV. USKRSNA	<i>. Za puk /Vukovar/</i>
NEDJELJA - NEDJELJA DOBROG PASTIRA	<i>++ Josip Čikanović, Dražen Kiš i Ivica Lončarić /Bogdanovci/</i>

Dragi vjernici,

Prema odluci odgovornih u službama koje se brinu za opće dobro, uskoro će se ponovno dopustiti slavlje svetih misa s narodom.

Koliko nam je za sada poznato, Odluka o popuštanju mjera s obzirom na vjerska okupljanja stupa na snagu ove subote, 02. svibnja.

To bi značilo sljedeće: u nedjelju (03. svibnja) počinjemo sa slavljem svetih misa u našim crkvama zajedno sa svima vama, ali imajući na umu pravila propisanog međusobnog razmaka i druge propise.

Nadamo se da će tijekom ovoga tjedana nadležne službe zajedno s hrvatskim biskupima donijeti odredbe o konkretnom postupanju. Sve ćemo na vrijeme objaviti, čim dobijemo upute o postupanju.

Zato vas molim da pratite našu župnu web stranicu (kraljica-mucenika.djos.hr) ili našu facebook stranicu (Župa Kraljice mučenika - Vukovar). Naravno, za one koji se ne koriste internetom, postoji i oglasna ploča pored svake naše crkve. Budite jedni drugima od pomoći, širite lijepe vijesti i javite si međusobno kada objavimo službenim putem.

Zahvaljujem na pokazanoj solidarnosti, strpljenju i pažnji. Baš u spomenutu sljedeću nedjelju (03. svibnja) slavimo i Nedjelju Dobroga Pastira, i svete apostole Filipa i Jakova, i dan Grada Vukovara... Pa neka Vas sve štiti zagovor svetih i čuva Dobri Pastir, Isus, koji nikada ne napušta svoje stado.

KRATKO PROMIŠLJANJE UZ EVANĐELJE

3. USKRSNE NEDJELJE (26. travnja 2020.)

Put u Emaus ili Povratak u budućnost? Za života činio je čuda, nakon smrti je uskrsnuo, a nakon uskrsnuća uslijedila su njegova ukazanja učenicima. Isus je za mene faca. Danas susreće dvojicu svojih učenika na putu u selo Emaus, ali neće im se odmah predstaviti. I tako cijeli susret postaje zanimljiv. Ne treba zaboraviti da ta dvojica napuštaju Jeruzalem, centar svega, glavni grad i traže mir negdje na selu.

Malo me to podsjeća na iskustvo rada u školi, kada sam shvatio da djeci koja rastu u gradu, vikend na selu znači apsolutno sve. Zadnji sat nastave petkom uvijek se pretvori u opis dvoje superjunaka: baka kuha sve što voliš, a djed ima taj neki (uvijek najbolji) pedagoški pristup "škole za život".

Dakle, na selo se ide živjeti "punim plućima", a Isusovi učenici nakon događaja Velikoga petka traže upravo to - novi početak. Dvojica odlaze na selo. Možda ih ondje čeka netko drag, a možda se samo vraćaju lijepim uspomnama iz djetinjstva i žele na tome graditi iznova.

Hod po staroj cesti prema Emausu i šutanje kamenčića podiže u jednom trenutku toliko prašine da nisu ni vidjeli kada im se točno pridružio neki stranac. I tu počinje njihov povratak u budućnost. Taj stranac s njima nastavlja put. Uporno ga žele kroz razgovor podsjetiti na događaje u Jeruzalemu od prije nekoliko dana, spominju mu tog nekog Isusa..., a on kao "pojma nema". Zaključak: razočarani su u sve i svakoga, a posebno ih živcira taj suputnik koji ne zna o čemu oni govore!

A taj stranac je Isus... Na kraju će i sami to shvatiti. Jako su mi dobre fore s kojima Isus prilazi ovoj dvojici učenika. Prva je nešto u stilu slenga: "Di ste dečki, šta ima?" Čista provokacija: zna tko su, što su, kamo i zašto idu, a pristupa im kao "totalna 'ladovina'" i njihovu tužnu priču kao da lagano ignorira naizgled nezainteresiranim pristupom: "Ma daj, nemoj zafrkavat, stvarno?!" Definitivno, Isus pokazuje vrlo često dobar smisao za humor. Samo ga treba pažljivo čitati.

Kaže Evandjelje: "Približe se selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje." Kao da im je htio reći kako je već prošao nekada tom istom cestom i zna gdje je bolje naići u prolazu vikendom, gdje je domaća atmosfera, gdje poslužuju bolju hranu i gdje će proći jeftinije. I zato "kao da htjede dalje". Ali ne bojte se, Isus ne odlazi i ne napušta svoje. Nikada. Iz cijele one njegove ekipe (s kojom se znao zaletjeti i u svatove u Kani) dvojica su pred njim, a ostatak je u Jeruzalemu. Cilj je vratiti i ovu dvojicu nazad. Zapravo je tom gestom ("kao da htjede dalje") samo htio naglasiti kako je i njihov i naš cilj negdje dalje, da je smisao života širi od granica tog malog sela u koje su stigli.

I konačno, da bi im otvorio oči, proširio poglede i pokazao Put, ostaje s njima, ponavlja gestu s Posljednje večere i lomi kruh. Zatim nestaje. Čini mi se da su se učenici nakon toga osjećali poput one dvojice likova iz animirane serije "A je to", jer ostadoše u čudu, pitajući se: "Kako ga nismo prepoznali ranije?" Točno ih vidim kako se udare dlanom o čelo.

I vratiše se u Jeruzalem. Ona ista prašnja cesta, cesta bijega od stvarnosti, postala im je put povratka u budućnost. Od tih izgubljenih, tužnih i otpisanih počinje se rađati Crkva, i to Crkva kojoj gori srce dok živi od Božje riječi. Očito su se učenici našli u kriznom trenutku, na ispitu je bilo njihovo zajedništvo. Kao i danas, neki su se i u ono vrijeme pitali je li Zajednica prepuštena sama sebi ako Isus nije vidljivo prisutan. A Isus nas nikada nije ostavio same. Kao nekada svoje učenike, i nas tako često vraća starom cestom na novi put.

Iskreno, Emaus mi osobno nije toliko zanimljiv i jedinstven naziv za selo. Jači su mi oni neki naši nazivi sela. Kažu biblijski teolozi da postoje dva sela istog imena - jedan Emaus sjeverno od Jeruzalema, a drugi zapadno. I zato nismo sigurni o kojem se točno danas govori. E, to je problem kad narodu nedostaje kreativnosti. Kod nas bi se već po rodbini, običajima, dijalektu ili navikama razlikovali Gornji i Donji, Lijevi i Desni, Kumov, Tetkin, Babin, Didin... Tvoj i Moj Emaus. I to je svojevrsna poruka, pa neka bude i zaključak: nije važno kojom cestom ideš, bitno je pronaći svoj put i susresti Isusa.